

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. maj 2023 — MOMTRADE RUSE OOD mod Direktor na Direktsia »Obzjalvane i danatjno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prichodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-620/21 ⁽¹⁾, MOMTRADE RUSE)

[Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 132, stk. 1, litra g) – fritagelse af tjenesteydelser med nær tilknytning til social bistand og social sikring, som præsteres af organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som foretagender af almennyttig karakter – tjenesteydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person i en anden medlemsstat end den, hvor tjenesteyderen er etableret – vurdering af ydelseernes art og betingelsen om, at der er tale om et organ, der er anerkendt som foretagende af almennyttig karakter – fastlæggelse af den relevante nationale ret – begrebet »den pågældende medlemsstat«]

(2023/C 223/02)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MOMTRADE RUSE OOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzjalvane i danatjno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prichodite

Konklusion

1) Artikel 132, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008,

skal fortolkes således, at

dels kan levering af sociale tjenesteydelser til fysiske personer med bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor tjenesteyderen har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, være fritaget i henhold til denne bestemmelse, dels er det i denne henseende uden betydning, at den nævnte tjenesteyder har benyttet et selskab, der er etableret i denne anden medlemsstat, til at kontakte sine kunder.

2) Artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2008/8,

skal fortolkes således, at

når et selskab leverer sociale tjenesteydelser til fysiske personer med bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor dette selskab har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, skal arten af disse tjenesteydelser og kendetegnene ved dette selskab med henblik på at fastslå, om de nævnte tjenesteydelser er omfattet af begrebet »levering af ydelser [...] med nær tilknytning til social bistand og social sikring, [...] som præsteres af [et organ], der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som [foretagende] af almennyttig karakter« som omhandlet i denne bestemmelse, undersøges i overensstemmelse med den lovgivning, som gennemfører direktiv 2006/112, som ændret, i den medlemsstat, hvor det nævnte selskab har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed.

3) Artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2008/8,

skal fortolkes således, at

den omstændighed, at et selskab, som leverer sociale tjenesteydelser, er registreret ved et offentligt organ i beskatningsmedlemsstaten som leverandør af sociale ydelser i overensstemmelse med denne medlemsstats lovgivning, kun er tilstrækkelig til at anse dette selskab for at være omfattet af begrebet »[organ], der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som [foretagende] af almennyttig karakter« som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt en sådan registrering er underlagt de kompetente nationale myndigheders forudgående kontrol af dette selskabs almennyttige karakter med henblik på den nævnte bestemmelse.

(¹) EUT C 24 af 17.1.2022.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. maj 2023 — R.I. mod Inspecția Judiciară og N.L. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)

(Sag C-817/21 (¹), Inspecția Judiciară)

(Præjudiciel forelæggelse – retsstat – retsvæsenets uafhængighed – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – beslutning 2006/928/EF – dommeres uafhængighed – disciplinærsag – retsinspektorat – chefsinspektør med regulerings-, udvælgelses-, bedømmelses-, udnævnelses- og disciplinærundersøgelingsbeføjelser)

(2023/C 223/03)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: R.I.

Sagsøgte: Inspecția Judiciară og N.L.

Konklusion

Artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006 om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områderne retsreform og bekæmpelse af korruption,

skal fortolkes således, at

de er til hinder for en national lovgivning,

— hvorefter direktøren for et organ, der har kompetence til at gennemføre undersøgelser og iværksætte disciplinærsager mod dommere og anklagere, er blevet tillagt beføjelse til at vedtage individuelle retsakter af regulerende karakter vedrørende bl.a. dette organs organisation, udvælgelsen af dets ansatte, deres bedømmelse, udførelsen af deres arbejde eller udnævnelsen af en vicedirektør